

2. Gospodars'kij kodeks Ukraïni vid 16.01.2003 № 436-IV // Vidomosti Verhovnoï Radi Ukraïni (VVR), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, (Iz zminami, vnesenimi zgidno iz Zakonami № 629-VIII vid 16.07.2015, VVR, 2015, № 43, st.386) [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15/page>
3. Osnovi auditu: navch. posibnik / G. A. Judina, M. M. Chernih. – M.: KNORUS, 2006. - 206 s.
4. Audit u zarubizhnih kraïnah: Navch.-metod. posibnik dlja samost. vivch. disc. / O.A. Petrik, M.T. Fenchenko; Za zag. red. O.A. Petrik – K.: KNEU, 2002. [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/books/_book-730.htm
5. Osnovi auditu R. Adams / Per. z angl. / Pod red. Ja.V. Sokolova – M.: Audit, JuNITI, 1995. - 398 s.
6. Audit / E.A. Arens, Dzh.K. Lobbek / Per. z angl. / Pod red. Ja.V. Sokolova. – M.: Finansi i statistika, 2001. - 560 s.
7. Audit i revizija gospodars'koï dijial'nosti: Navch. posib./ F.F. Butinec' ta in./ - Zhitomir: ZhITI, 2001. - 356 s.
8. Kontrol' i revizija: Navch. posib./L.V. Dikan'/ — K. 2004. – 245 s.
9. Audit, metodika i organizacija : Navchal'nij posibnik (dlja studentiv ekonomichnih special'nostej). U 2 chastinah. Chastina 1. /N.I. Gordienko, O.V. Harlamova, M.Ju. Karpenko/ – Xarkiv: HNAMG 2007. – 163 s. (452 s.) Ukr. mova.
10. Finansove pravo Ukraïni. Zagal'na chastina: Navch. posibnik /za zag. red. chlena-korespondenta APrN Ukraïni V.P. Nagrebel'nogo/, 2003. – 213 s.
11. Naprjami vdoskonalennja teoretiko-pravovoï osnovi auditu jak vidu finansovoï dijial'nosti /Kinashhuk L.L.// Pidприємство, господарство і право.-К.: In. Jure. – 2009.-1.- s.152.
12. Gospodars'ke pravo: Pidruchnik. - 2-e vid., / Shherbina V. S./ pererob. i dop. - K.: Jurinkom Inter., 2005, [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://ibib.ltd.ua/gospodarske-pravo-pidruchnik-vid-pererob-dop.html>
13. Problemi ta perspektivi rozvitku auditu v Ukraïni /Misuhina G.M/ tezi [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu:<http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=25952>

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Кінашук Л.Л.

УДК 347.

Вдовічен В.А.,

доцент кафедри публічного права юридичного факультету
ЧНУ ім. Ю. Федьковича

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО РЕЖИМУ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТІВ ЗА ДОХОДАМИ

У даній статті досліджено особливості фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами. Комплексно охарактеризовано кожну з цих особливостей. Проаналізовано позиції вчених щодо вказаного питання.

Ключові слова: фінансово-правовий режим, казначейська система, особливості, виконання бюджетів за доходами, бюджетні правовідносини.

Вдовичен В.А.,

доцент кафедри публічного права юридичного факультета
ЧНУ ім. Ю. Федьковича

ОСОБЕННОСТИ ФИНАНСОВО-ПРАВОВОГО РЕЖИМА КАЗНАЧЕЙСКОЙ СИСТЕМЫ ИСПОЛНЕНИЯ БЮДЖЕТОВ ПО ДОХОДАМ

В данной статье исследованы особенности финансово-правового режима казначейской системы исполнения бюджетов по доходам. Комплексно охарактеризовано каждую из этих особенностей. Проанализировано позиции ученых по указанному вопросу.

Ключевые слова: финансово-правовой режим, казначейская система, особенности, исполнения бюджетов по доходам, бюджетные правоотношения.

Vdovichen V.A.,

associate Professor of Civil Law Faculty of the CNU named after Yu. Fedkovych

FEATURES OF FINANCIAL AND LEGAL REGIME OF THE TREASURY SYSTEM OF BUDGET REVENUES

In this article, the features of the financial and legal regime of the treasury system of budget revenues. Comprehensively describes each of these features. Scientists analyzed the position regarding the said issue.

Established that the financial and legal regime of the treasury system of budget revenues inherent exclusively "hard" imperative method and absence of any discretion in the authority of substages participants of the budget process. Actions of the regime to be as cash flows in the form of revenue authorities and their powers have the right to act procedural and substantive nature of the data flows, and other related actions. Investigated financial and legal regime on set permanent standards of budget legislation and regulations in force during the budget period established quantitative characteristics of the regime. In this case, all budgetary funds accumulated on one account with the National Bank of Ukraine, which is defined as a single treasury account, this account is the use of public funds.

Keywords: financial and legal regime, treasury system, features, implementation of budget revenue, budgetary relationship.

Актуальність проблематики. Виконання бюджетів як елемент бюджетного процесу є вкрай важливим для фіскальної діяльності держави, оскільки забезпечує подальше фінансування тих чи інших функцій державного апарату та інших соціально важливих напрямів. Тому, вказаний напрям фіскальної діяльності повинен бути чітко регламентований нормами фінансового права, які встановлюють як матеріально-правовий, так і процесуальний аспекти виконання бюджетів. З огляду на вищезазначене, постає необхідність дослідження особливостей фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами.

Ступінь наукової розробки проблеми. Проблематика особливостей фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами розкрита у працях таких науковців у сфері фінансового права як А. Б. Альжанової, В. В. Зубченко, Л. М. Касьяненко, А. А. Коваленка, Т. А. Латковської, О. А. Музики-Стефанчук, А. С. Нестеренко, З. І. Перощук, Л. А. Савченко, В. Д. Тарангула, С. С. Теленика, Л. М. Єфіменко та інших.

Метою статті є дослідження особливостей фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами.

Виклад матеріалу. Фінансово-правовий режим казначейської системи виконання бюджетів за доходами має свої характерні особливості, що розкривають суть даного режиму та правову побудову самої системи казначейського виконання бюджету за доходами.

Перша особливість виконання бюджетів за доходами полягає у правовому методі, який лягає в основу встановлення досліджуваного фінансово-правового режиму. Саме метод регулювання визначає повноваження та порядок, який застосовується з приводу адміністрування бюджетних потоків, яке здійснює Державна казначейська служба України. Відповідно до п. 1 Положення про Державну казначейську службу України, Державна казначейська служба України (Казначейство) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів. Відповідно на Казначейство поширюється положення ч. 2 ст. 19 Конституції України, відповідно до якої органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [1]. Тому

регулювання діяльності Казначейства щодо виконання бюджетів за доходами, як і інших державних органів, ґрунтується на імперативному методі правового регулювання. Однак кожен орган державної влади наділений в міру законодавчих норм тими чи іншими дискретними повноваженнями, які визначають рівень імперативності відповідних правовідносин.

На думку О. А. Стародубової, імперативний метод у бюджетних правовідносинах опосередковується передусім зобов'язальними нормами, при цьому науковець зазначає, що особливість імперативного методу в бюджетному праві – це розширення його зовнішнього закріплення зобов'язальними нормами. [2, с. 129]. Натомість ми вважаємо, що імперативний метод в бюджетному праві в більшій мірі встановлюється саме уповноважуваними нормами, оскільки таким чином встановлюються бюджетні повноваження та асигнування, які є основою у функціональній спрямованості бюджетного регулювання. При цьому в досліджуваному випадку характер імперативних норм не є визначальною особливістю.

На думку З. І. Перощук, бюджетні правовідносини мають державно-владний характер і в них не буває рівності сторін. Наявність уповноваженого державного органу чи органу місцевого самоврядування як обов'язкового учасника таких відносин зумовлена самою сутністю бюджетної діяльності держави та територіальної громади, а також імперативним методом правового регулювання, що притаманний бюджетному праву [3, с. 121]. Цілком погоджуємось з тезою наведеного науковця та зазначимо, що у випадку встановлення фінансово-правових режимів для тих чи інших інститутів фінансового права, неможливим є використання будь-яких інших методів, крім імперативного, оскільки це позбавлятиме сферу публічних фінансів чітко встановленої законодавством інституційно-правової структури.

Рівень імперативності можна також встановити із загальних норм Бюджетного кодексу України. Пунктом 8 ч. 1 ст. 7 Кодексу встановлено принцип цільового використання бюджетних коштів, який полягає в тому, що бюджетні кошти використовуються тільки на цілі, визначені бюджетними призначеннями та бюджетними асигнуваннями [4]. Варто зазначити, що цей принцип не лише стосується суто використання бюджетних коштів – виконання бюджетів за видатками, а має застосування і до виконання дохідної частини бюджетів. Це полягає в тому, що цілі та особи, які в подальшому будуть уповноважені використовувати бюджетні потоки встановлюється ще на етапі зарахування коштів та їх розподілу між різними казначейськими рахунками. Тому процес зарахування доходів бюджету з метою їх подальшого розподілу здійснюється у чіткій відповідності з алгоритмом, що закладений в бюджетних нормах, які мають один з найвищих рівнів імперативності.

Відповідно до ч. 1. ст. 44 державний бюджет України виконується за розписом, який затверджується Міністром фінансів України, відповідно до бюджетних призначень у місячний строк з дня прийняття закону про державний бюджет України. До затвердження розпису державного бюджету України Міністром фінансів України затверджується тимчасовий розпис державного бюджету України на відповідний період. Аналогічно, за відповідними розписами виконуються усі місцеві бюджети. Відповідно до положень Кодексу, у розписі зокрема затверджується розподіл доходів та фінансування бюджетів [4]. Тому чітка відповідність розподілу доходів бюджету та

їх зарахування на відповідні казначейські рахунки з метою подальшого використання, не передбачає найменшого рівня диспозитивності та дискретності, що визначає найвищий рівень імперативності при встановленні фінансово-правових режимів виконання доходів за бюджетами.

Наведена імперативність по-перше, визначається чітко встановленим порядком здійснення казначейського обслуговування, по-друге, чітко визначеним розписами бюджетів, спрямуванням бюджетних потоків та їх зарахування на різні рахунки Казначейства.

Підсумовуючи вищенаведене, можна визначити першу особливість фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами, яка полягає в тому, що в основі встановлення даного фінансово-правового режиму лежить виключно суто імперативний метод, який виключає будь-яку дискретність у процесі виконання бюджетів за доходами.

Друга особливість фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами випливає з нормативно-правової основи, тобто норм, які встановлюють цей режим. Склад бюджетного законодавства є вкрай розгалуженим та, відповідно до ч. 1 ст. 4 Бюджетного кодексу України, складається з Конституції України, Бюджетного кодексу України, Закону України про Державний бюджет України, інших законів, що регулюють бюджетні відносини, передбачених статтею 1 Бюджетного кодексу України, нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, прийнятих на підставі і на виконання Бюджетного кодексу України та інших законів України, які містять бюджетні норми, нормативно-правових актів органів виконавчої влади, прийнятих на підставі і на виконання Бюджетного кодексу України, інших законів України та нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, передбачених пунктами 3, 4 та 5 цієї частини статті, рішень про місцевий бюджет, рішень органів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, прийнятих відповідно до цього Бюджетного кодексу України та іншого бюджетного законодавства [4]. Всі наведені вище акти мають безпосередній вплив на фінансово-правовий режим виконання бюджетів за доходами та безпосередньо визначають особливості цього режиму.

На думку М. В. Карасевої, бюджетні відносини «нестабільні» за своєю природою. Вони існують, як вказується, у рамках правових актів про бюджет, які діють протягом фінансового року. Отже, бюджетно-правові норми як частина фінансово-правових, періодично набувають сили із прийняттям відповідного закону про бюджет і втрачають свою силу із закінченням фінансового року [5, с. 36]. Не можемо погодитись з думкою науковця з даного приводу. Справді, багато норм, які визначають безпосередньо відносини щодо бюджетних потоків у відповідному бюджетному періоді не є перманентними, проте це не веде до «нестабільності» бюджетних відносин. Адже, в законодавстві містяться постійно діючі норми, зокрема положення Бюджетного кодексу України, які забезпечують стабільність бюджетної системи та навіть вимоги щодо щорічних актів на відповідний бюджетний період, які не можуть суперечити основним встановленим правилам бюджетного процесу.

Ю. О. Крохіна вказує, що оскільки закон про бюджет діє один рік, тому всі бюджетні правовідносини носять періодичний характер, тобто, діють також один рік. З

моменту вступу в дію нового акту про бюджет дані правовідносини відновлюються, як правило, між тими самими суб'єктами [6, с. 70]. Очевидно, як і всі інші види правовідносин, бюджетні правовідносини мають свій початок та кінець, проте в сукупності останні створюють перманентно функціонуючу систему правовідносин із встановленими стійкими фінансово-правовими режимами в межах останніх.

З огляду на зазначене, наведені вище акти бюджетного законодавства можна поділити на обидві категорії – ті, які є постійними та ті, які діють на визначений в них самих бюджетний період. Основним актом бюджетного законодавства з першої групи є Бюджетний кодекс України. Інші акти приймаються на його виконання та деталізацію, серед яких важливе місце займають накази Міністерства фінансів України, які стосуються сфери діяльності Державної казначейської служби України. Наведене законодавство встановлює основи досліджуваного фінансово-правового режиму, його основні принципи, які діють у різних бюджетних періодах. До другої групи актів відносимо закони України про державний бюджет на різні бюджетні періоди та рішення про місцеві бюджети, а також інші загальнодержавні та місцеві нормативно-правові акти, які прийняті на їх виконання. Дана група актів встановлює фінансово-правовий режим казначейського виконання бюджетів за доходами на відповідний період, який визначає чіткий порядок зарахування бюджетних потоків на встановлені казначейські рахунки та їх розподілу між бюджетами різних рівнів.

Таким чином, другою особливістю фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами є те, що його визначають як постійно діючі норми бюджетного законодавства так і відповідні норми, що діють на той чи інший бюджетний період.

Наступна особливість фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами впливає з об'єкту цього режиму. І. І. Кучеров зазначав, що об'єктом бюджетних правовідносин є те, на що спрямована поведінка їх учасників. Вчений вказував, що у даному випадку це передусім грошові кошти (матеріальне благо), які акумулюються в державному та місцевих бюджетах, розподіляються та використовуються [7, с. 60]. Ідентичної точки зору дотримувався і український науковець Н. П. Любич, зазначаючи, що акумуляція відповідних коштів у бюджетах є процесом розподілу валового внутрішнього продукту [8, с. 109]. Цілком погоджуємось з даною тезою, при цьому, на нашу думку, ці кошти мають особливі характеристики, які визначають їх особливий фінансово-правовий режим. Як вже зазначалося, визнання доходів зарахованими до державного бюджету з дня їх зарахування на єдиний казначейський рахунок (це стосується зокрема і бюджетів усіх інших рівнів). З цього моменту вказані грошові кошти отримують особливий статус – бюджетних коштів, та вважаються особливим об'єктом, до якого застосовується відповідний фінансово-правовий режим.

Досліджуючи предмет управління публічними фінансами, Н. М. Пилипенко влучно зазначає, що предметом управління фінансами мають бути бюджетні потоки, які в процесі свого руху набувають різноманітних специфічних форм грошових фондів, що використовуються для вирішення певних соціальних, економічних і політичних завдань державним та місцевим органам влади. При цьому, вчений абстрактно порівнював бюджетні потоки до «судинної системи» державних фінансів [9, с. 153]. В

даному випадку необхідно розуміти, що бюджетні кошти зараховуються до бюджетів у безготівковій формі та в подальшому казначейська система, обліковуючи бюджетні кошти за рахунками, розподіляє саме бюджетні асигнування, тобто право в подальшому використати відповідні кошти. Таким чином фактично обліковуються права використати ці безготівкові кошти у формі бюджетних асигнувань, які в подальшому дають можливість брати на себе бюджетні зобов'язання. Тому казначейське обслуговування надходжень бюджетних коштів зводиться до їх подальшого розподілу між рахунками, що означає, що бюджетні кошти знаходяться у постійному русі, який безпосередньо і обслуговується, і забезпечується Казначейством. Відповідно, на нашу думку, доцільно для характеристики цього об'єкту використовувати саме категорію «бюджетний потік», яка розкриває всю суть ведення рахунків безготівкових зобов'язань, які постійно збільшуються чи зменшуються в процесі розподілу.

В. Д. Чернадчук у бюджетних правовідносинах виділяв загальний, видовий та простий (первинний) об'єкти. Загальним об'єктом бюджетних правовідносин є матеріальна субстанція – бюджетні кошти, видовими об'єктами – матеріальна та нематеріальна субстанція, а простим об'єктом – результат дії або їх сукупність, але при цьому виникають питання щодо їх розмежування [10, с. 124]. Ці об'єкти визначають і фінансово-правовий режим казначейської системи виконання бюджетів за доходами, яке є невід'ємною частиною фінансових бюджетних правовідносин. Таким чином досліджуваний нами фінансово-правовий режим включає як об'єкт не лише грошові потоки, а й порядок їх адміністрування, що здійснюється Казначейством та включає облікові, звітні та інші операції, які супроводжують рух наведених бюджетних потоків.

Підсумовуючи наведене, ще однією особливістю фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами, є те, що вказаний режим поширюється на бюджетні потоки в розрізі надходжень та розподілу, а також на систему їх адміністрування, повноваження щодо даних бюджетних потоків.

Четверта особливість фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами впливає із особливостей консолідації бюджетних потоків. Як зазначає Н. А. Яковишина, для бюджетної сфери важливим кроком було запровадження та налагодження системи казначейського обслуговування бюджетних коштів, основною метою якої є акумуляція усіх бюджетних доходів [11, с. 15-16]. Наведена акумуляція на даний момент здійснюється на консолідованому рахунку в Національному банку України, що впливає з наступного. Відповідно до ч. 1 ст. 31 Закону України «Про Національний банк України», Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних місцевих рад зобов'язані зберігати бюджетні кошти у Національному банку на рахунку, відкритому центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, якщо інше не передбачено Бюджетним кодексом України [12]. Відповідно до п. 23-1 ч. 1 ст. 2 Бюджетного кодексу України єдиний казначейський рахунок – рахунок, відкритий центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів (далі – Казначейство України), у Національному банку України для обліку коштів та здійснення розрахунків

у системі електронних платежів Національного банку України [4]. Так як єдиний казначейський рахунок відкритий саме у Національному банку України, можна стверджувати, що бюджетні кошти розміщуються саме в Національному банку України, а не в установах Державної казначейської служби, відповідно, подальший рух бюджетних потоків, який спрямований на вивід (використання) коштів із бюджетної системи здійснюється переказами Національного банку України. При цьому інші органи державного казначейства виступають в ролі повноважних осіб, які отримують право на здійснення таких транзакцій відповідно до бюджетних розписів.

З цього випливає, що інші рахунки казначейства є умовними правами вимоги, які визначають кількість бюджетних коштів, які мають право використати з єдиного казначейського рахунку розпорядники чи одержувачі бюджетних коштів (облік бюджетних асигнувань). Таким чином вибудовується система, за якої розпорядники та одержувачі бюджетних коштів є клієнтами Казначейства, а саме Казначейство в особі його органів є клієнтом Національного банку України, в якому бюджетні кошти акумульовані. Це визначає особливості обліку та розподілу бюджетних надходжень, відповідно до якого останні безпосередньо надходять на єдиний казначейський рахунок в Національному банку України, а органи казначейства здійснюють за власними казначейськими рахунками не безпосередньо облік грошових коштів, а прав на подальше використання, перенаправлення бюджетних коштів з єдиного казначейського рахунку. Таким чином, четвертою, визначеною нами особливістю фінансово-правового режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами, є особлива природа казначейських рахунків, які взаємопов'язані з єдиним казначейським рахунком, та визначають порядок розміщення та подальшого використання бюджетних коштів.

Висновки. Отже, фінансово-правовому режиму казначейської системи виконання бюджетів за доходами притаманний виключно «жорсткий» імперативний метод та відсутність будь-якої дискреції у повноваженнях учасників даної субстадії бюджетного процесу. Дії даного режиму підлягають як грошові потоки у вигляді бюджетних надходжень так і органи, їх повноваження, що мають право здійснювати дії процесуального та матеріального характеру щодо даних потоків, а також інші супровідні дії. Досліджуваний фінансово-правовий режим в основі встановлюється постійно діючими нормами бюджетного законодавства, а нормами, що діють протягом бюджетного періоду встановлюються кількісні характеристики даного режиму. При цьому, всі бюджетні кошти акумулюються на одному рахунку в Національному банку України, який визначений як єдиний казначейський рахунок; з цього рахунку здійснюється використання бюджетних коштів.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – ст. 141.
2. Стародубова О.А Верховна Рада України як суб'єкт контрольних правовідносин у фінансово-бюджетній сфері // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – № 4. – С. 125-132.
3. Перощук З.І. Ознаки правовідносин у сфері бюджетної системи України / З.І. Перощук // Часопис Київського університету права. – 2014. – № 2. – С. 119-123.
4. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2010. – № 50-51. – ст.572.
5. Бюджетное и налоговое право России (политический аспект) / Карасева М.В. – М.: Юристь, 2005. – 173 с.

6. Крохина Ю.А. Бюджетное право России: учебник / Ю.А. Крохина. – М.: Изд-во Юрайт; ИД Юрайт, 2010. – 447 с.
7. Кучеров И.И. Бюджетное право России: Курс лекций. – М.: Центр ЮрИнфоР, 2002. – 317 с.
8. Любич Н.П. Сучасний стан бюджетних правовідносин в Україні. // Н.П. Любич / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2014. – №7. – С. 108-111.
9. Пилипенко Н.М. Бюджетні потоки як предмет управління державними фінансами / Н.М. Пилипенко // Актуальні проблеми державного управління. – 2012. – № 2. – С. 147-153.
10. Чернадчук В.Д. Стан та перспективи розвитку бюджетних правовідносин в Україні: Монографія. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2008. – 456 с.
11. Яковишина Н.А. Казначейська система виконання Державного бюджету: проблеми та можливі шляхи їх вирішення / Н.А. Яковишина, В.О. Воробйова / Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету. – 2012. -№ 8. – С. 15 – 18.
12. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. № 679-XIV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1999. – № 29. – ст.238.

References:

1. The Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of 28.06.1996 p. № 254k / 96-VR // Supreme Council of Ukraine (BD). - 1996. - № 30. - Art. 141.
2. Starodubova O.A. Verkhovna Rada of Ukraine as a legal entity in control of financial and public sector // Herald Zaporizhzhya National University. - 2010. - № 4. - P. 125-132.
3. Peroschuk ZI Signs relations in the budgetary system Ukraine / ZI Peroschuk // Journal Kyiv University of Law. - 2014. - № 2. - P. 119-123.
4. Budget Code of Ukraine Law of Ukraine of 08.07.2010 p. № 2456-VI // Supreme Council of Ukraine (BD). - 2010. - № 50-51. - St.572.
5. Budget law of Russia (political aspect) / M.V. Karasev - M. : Yurist, 2005. - 173 p.
6. Y.A. Krokhin Budget law of Russia: Textbook / YA Krokhin. - M. : Izd Yurayt; ID Yurayt, 2010. - 447 p.
7. Kuchеров I.I. Budget law of Russia: Lectures. - M. : Center YurYnfoR, 2002. - 317 p.
8. Lubich N.P. The current state budget relations in Ukraine // N.P. Lubich / Scientific herald International Humanitarian University. Aug.: Law. 2014. - №7. - P. 108-111.
9. Pylypenko N.M. Budgetary flows as a subject of public finance management / N.M. Pylypenko // Actual problems of public administration. - 2012. - № 2. - P. 147-153.
10. Chernadchuk VD State and prospects of development of budgetary relations in Ukraine: Monograph. - Sumy: SHS "University Book", 2008. - 456 p.
11. Yakovyshyna N.A. Treasury system of the State budget: problems and possible solutions / N.A. Yakovyshyna, V.A. Vorobiev / Vinnytsia Trade and Economics Institute of the Kyiv National Trade and Economic University. - 2012. -№ 8. - S. 15 - 18.
12. On National Bank of Ukraine Law of Ukraine of 05.20.1999 p. № 679-XIV // Supreme Council of Ukraine (BD). - 1999. - № 29. - st.238.

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Армаш Н.О.

УДК 349.3:369.2

Гаврилова О.О.,

доцент кафедри спеціально-правових дисциплін

Академії муніципального управління,

кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ НА ВИРОБНИЦТВІ

У статті досліджуються основні проблеми правового регулювання загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасних випадків на виробництві. Автором здійснено власну класифікацію відповідних проблем, внаслідок чого запропоновано поділити їх на такі види: економічного, фінансового, правового характеру, а також надано їм детальну характеристику.